

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
ὕπ' ἀριθμ. 795

ΑΛΕΞΙΟΣ

Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας

Πρός

Τόν ἱερό κλῆρο
καί τόν φιλόχριστο λαό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

*«Τά σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται,
Χριστοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς Παρθένου»*

(Ἰδιόμελον)

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ἡ Γέννηση τοῦ Σωτῆρος θεωρεῖται καί ὄντως εἶναι **τό πιό σημαντικό γεγονός στήν ἱστορία τοῦ κόσμου**. Εἶναι μιά ἱστορική τομή γιά τό πρίν καί τό μετά. Εἶναι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου, πρό Χριστοῦ καί μετά Χριστόν. Εἶναι ὁ μέγας σταθμός, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πιστοί καί ἄπιστοι ὑποκλίνονται, ἄλλοι γιά τό Σωτήριο Γεγονός τῆς θείας Γέννησης καί ἄλλοι γιά τήν ἀλλαγὴ τῆς πορείας τοῦ κόσμου. Τό Δίκαιο ἐξανθρωπίζεται, τά ἥθη ἀλλάζουν, ἡ Φιλοσοφία ἀναθεωρεῖται, ἡ σκέψη, καθαίρεται, ὁ κόσμος τοῦ σκότους βλέπει ἐπιτέλους νά ἀχνοφέγγει τό Φῶς.

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἐνώθηκε μέ τήν ἀνθρώπινη φύση, γιά νά δημιουργήσῃ μιά νέα κατάσταση ἀνθρώπινης ζωῆς καί προοπτικῆς. **Ὁ Χριστός μέ τήν ἐνανθρώπισή Του, χώρισε τήν ἱστορία τοῦ κόσμου στά δύο: Ἦταν πρίν ἡ μεταπτωτική περίοδος τῆς ἀπόγνωσης καί τῶν δεινῶν ἀδιεξόδων, μέ τήν προφητική πρόρρηση, ἀχνή ὡστόσο στίς ἀκοές τῶν ἀμύητων, καί εἶναι πλέον καί ἐφεξῆς ἡ καινούρια ἐποχή τῆς Χάριτος, τῆς Ἐλπίδας καί τῆς Καταλλαγῆς** ἀνάμεσα στόν Οὐρανό καί στή γῆ.

Ὁ προαιώνιος Υἱός τοῦ Θεοῦ γίνεται σήμερον καί Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου, γιά νά μπορέσῃ ὁ ἄνθρωπος νά ἐπανεέλθῃ στόν Παράδεισο καί νά γίνῃ καί αὐτός υἱός Θεοῦ. Ὅπως στήν Δημιουργία ὁ Θεός ἔλαβε, ἀπό τήν παρθένο τότε γῆ καί ἔδωσε σάρκα στόν ἄνθρωπο, ἔτσι καί μέ τή γέννηση ἀπό τήν Παρθένο Θεοτόκο, ὁ Θεός ἐτοίμασε μιά νέα Δημιουργία. Ὁ Χριστός ἐγίνε μεσίτης Θεοῦ καί ἀνθρώπου, υἱοθέτησε τόν κτιστό ἄνθρωπο καί τόν κοινώνησε μέ τόν Ἄκτιστο Θεό. Ἡ Σάρκωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀπό ἄκρα συγκατάβαση, ἄνοιξε μιά νέα σελίδα στήν ἀνθρώπινη ἱστορία.

Μέ τήν Ἐνανθρώπιση τοῦ Χριστοῦ δόθηκε ἡ δυνατότητα στόν ἄνθρωπο νά σπάσει τά δεσμά τῶν δυνάμεων πού συνέθλιβαν τήν ὕπαρξή του καί νά γίνει μέτοχος Θεοῦ. Ἡ Σάρκωση τοῦ Υἱοῦ σημαίνει καί τήν ἀγγελία τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ νά ἀνοίξει ὁ δρόμος τῆς σωτηρίας μας. Ὁ Χριστός, πού ἀνέλαβε ἐκουσίως τά δεινά τῆς ἀνθρώπινης φύσης, νά τά θεραπεύσει καί νά τά ἐξαγιάσει, ἦρθε, ἤδη ἀπό τίς πρῶτες στιγμές τῆς ζωῆς Του, στήν ὀδυνηρή ἐπαφή μέ τήν ἀνθρώπινη ἀλαζονεία καί διαστροφή. **Τόπος δέν βρίσκεται νά γεννηθεῖ ὁ Βασιλιάς τοῦ κόσμου· καταλήγει σέ ἕνα σπήλαιο. Εἶναι χειμῶνας καί χρειάζεται θαλπωρή· ὅμως μονάχα οἱ ἀνάσες τῶν ζώων μποροῦν νά Τόν ζεστάνουν.** Ἐπιπλέον, θεωρεῖται ἐπικίνδυνος καί ὡς νεογέννητο βρέφος. **Ἡ Ἁγία Οἰκογένειά Του** φεύγει στήν **Αἴγυπτο**. Ὁ Θεός γίνεται **πρόσφυγας** γιά νά σωθεῖ. Διώκεται Ἐκεῖνος πού ἦρθε στή γῆ νά εὐεργετήσῃ τήν ἀνθρωπότητα. Ἐλάχιστοι ἀπό τήν μερίδα τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀντιλήφθηκαν τί συνέβη. Ὁ Ἀρχοντας τοῦ Οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, εἰσέρχεται στήν ἀνθρώπινη ἱστορία ἀθόρυβα καί ταπεινά, γιά νά καλέσει ἀγαπητικά τόν ἄνθρωπο «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Μάρκ.η'-34) καί ὅχι νά ἐπιβληθεῖ δυναμικά..

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Οἱ ἄνθρωποι, συνηθισμένοι στήν αὐτοπροβολή καί τήν κοινωνική ἀναγνώριση, θεωροῦμε ἴσως σκάνδαλο περίπου τήν Ἀκρα Ταπείνωση τοῦ Θεανθρώπου. Ὁ Κύριος **ἔρχεται κοντά μας ὡς ἀφανής καί ἄσημος, χωρίς νά ἐπιστρατεύει θαυμαστές καί χειροκροτητές**, πράγματα συνήθη παντοῦ καί πάντοτε. Ὁ Χριστός ἐνώνει τήν παλιά μέ τήν καινούρια ἱστορία μέ βήματα ταπεινά, σαρκούμενος μέ μοναδική στόχευση τήν ἀγάπη καί τήν καταλλαγή. Ἐκεῖνος πού ἀγαπᾷ δέν εἶναι ἀλαζόνας καί δέν προκαλεῖ. Ἀντίθετα, βαδίζει στή ζωὴ ταπεινά, ἀθόρυβα, μέ καλοσύνη. Ἀγαπᾷ καί μοιράζεται τήν ζωὴ του μέ τόν ἄλλο, γιά νά εἶναι καί οἱ δύο εὐτυχεῖς. **Στή δύναμη τῆς ἀγάπης** στηρίζεται ὁ κόσμος καί μόνο μέ τήν ἀγάπη μπορεῖ νά προχωρήσει. Αὐτό τό **μήνυμα τῆς ἀγάπης κομίζουν τά Χριστούγεννα**, αὐτό τό μήνυμα τῆς ἀγάπης ὀφείλουμε **νά ἐγκολπωθοῦμε, γιά νά γιορτάσουμε μέ ἐλπίδα τή Μεγάλῃ Ἑορτῇ, ὅχι μέ φανταχτερά πράγματα, ἀλλά ταπεινά μαζί μέ τόν Χριστό μας, τή μόνη μας ἐλπίδα.**

Ὁ ἐρχομός τοῦ Χριστοῦ στή γῆ φανερώνει τήν ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς. Εἶναι γεγονός πώς ζοῦμε σέ ταραγμένες ἐποχές μέ πολλά παγκόσμια καί ἐθνικά προβλήματα. Ἡ δυστυχία, ἡ φτώχεια, ἡ ἀνέχεια, οἱ πόλεμοι, οἱ δοκιμασίες, οἱ ποικίλες καταστροφές, οἱ πλημμύρες, οἱ πυρκαγιές, καί τώρα τελευταία ἡ κλιματική κρίση, γεμίζουν τήν καρδιά μας μέ πόνο καί θλίψη. **Ἡ μόνη μας ἐλπίδα εἶναι ὁ Χριστός!** Ἐκεῖ καταφεύγουμε σέ κάθε στιγμή, ζητῶντας τή δική του παρέμβαση καί εὐλογία, γιά τήν ἐπίλυση ὅλων μας τῶν θεμάτων. Ζῶντας μέσα στήν Ἁγία μας Ἐκκλησία, ἔχουμε πλέον συνειδητοποιήσει ὅτι πάντα κάνουμε Ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, λέγοντας καρδιακά: «Γεννηθήτω τό θέλημά Σου». **Ὑποκλινόμαστε** στήν ἄπειρη ἀγάπη Του. **Ἐμπιστευόμαστε τό Θεῖον Του ἔλεος καί Τόν εὐχαριστοῦμε γιά ὅλες τίς ἀφανεῖς καί φανερές εὐεργεσίες πού μᾶς προσφέρει.**

Καλά Χριστούγεννα

Χρόνια πολλά καί εύλογημένα

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος